

da nobeden ne more do njega, ki ni dobro znan. — Naša vlada terja od angleške, da naj pervaka evropskih prekučij Košuta in Mazzini-ta odpravi iz Angleške dežele, od kodar plamen vstaje mečeta v Austrio; dosihmal se angleški ministri odtegujejo ti spolnitvi.

Klepec.

(Dalje.)

Še ni vmolknul, pride posel
Poslan od vojske zunej grada;
Pred Hasan-aga plaho stopi,
In te besede Turku reče:
»Moj knez, oblastnik tega grada,
»Ki spodej čaka s vojsko silno,
»Me pošlje k tebi, hrabri Turak!
»Odkup visokocen ponujat.
»Kar je bogastva v gradu tukaj
»Vse tvoje in tovaršev bodi,
»I kadar se domu podaste,
»Hodite mirno brez potere,
»Ako mu hčerko izpustite!
To rekši, nisko se prikloni,
Zahrohota se aga silni,
Zahrohota se tovarši,

Potegne sabljo izza pasa,
Ohé ušesi mu odseka.
In te le zagromi besede:
»Na to za svojo pot, zdaj pojdi!
»I knezu svojemu poroči,
»Kak so v časti poslanci taki.«
I temu še dostavi tole:
»Ker mi za hčerko grad ponuja,
»I pot do doma brez potere,
»Mu jaz obljubim grad i hčerko,
»Če z mečem se poskusi z mano,
»Al sam, al pa junakov eden,
»Če kilav je, njegove vojske.
»Pod gradom spodej, v ravnem polji,
»Naj čaka ure četertinko,
»Če mu sladé obeti moji.«
To reče ter oberne herbet,
Iz grada sunejo poslanca,
Ko vglada knez v kervi poslanca,
Se zaroti v osveto strašno,
Se zarotijo vsi snubači,
Roti se z njimi cela vojska.
Pa kako derzno serce splahne,
Ko poročila razodene
I boj čez ure četertinko!
(Dalje sledi).

Danilo I. knez Černogorski.

Po smerti vladika Petra Petroviča II. je Danilo lani nastopil vladarstvo Černogore, majhno scer, pa po njeni legi in okoljnostih sedanjih sila važne slavjanske dežele. Prednik njegov, kakor naši bravci že vejo, je imel deželsko in duhovno oblast v svojih rokah in se je imenoval „vladika Černogorskega“. Za svojega naslednika je določil Danila. Danilo, sin iz Napoleonovih vojsk slavno znanega Stanko-ta, je bil ravno na poti v Petrograd na Rusovsko, da bi se ondi za duhovski stan pripravljal, kar nenadoma umerje vladika Peter. Danilo se podá berž domú, kjer ste se med tem že dvé stranki osnovali; predsednik starašinstva Pero je bil eni, drugi pa Juri za vladika zaželjen. Danilo, pridši domú, si z modro obnašo kmalo serca Černogorcev pridobi, in ker stranki čujete, da ruski car hoče, da se izpolne volja umerlega vladika, se zedinite o tem: naj bo Danilo vladika prihodnji.

Ker pa bi bil sedaj mogel Danilo vendarle v Petrograd iti pripravljat se za duhovski stan, in ker bi bilo utegnulo začasno namestno vladarstvo vendarle nevarno biti za Danila, so glavarji Černogore sklenili: naj se v prihodnje loči deželjska oblast od duhovske in Danilo naj bo deželjski vladar. Ruski car poterdi ti sklep, in v pismu, ki ga o tem pošlje starašinstvu, imenuje Danila „svetlega kneza Černogorskega“, ga ovenča z redom sv. Stanislava prve verste, in Černogoro izreče samostojno deželo.

Knez Danilo je scer še mlad, pa iskrene in terdne volje, narod svoj povzdigniti na višji stopnjo omike, po vedah različne verste osrečiti preljubljeno svojo domovino, in doveršiti ali saj pospešiti to, kar je blagodušni njegov prednik začel.

Poglavna skerb mu je osnova šol, naprava cest, vpeljava rednega sodništva in več družih za Čer-

nogoro novih potrebnih reči. Lanskega oktobra je bil narodni zbor na Cetinju, v katerem je bil na podlagi starega zakonika vladika Petra nov zakonik (nove postavne bukve) osnovan.

V vojski s Turkom je zaostalo — se vé da — vse, kar zamore le početje mirnih časov biti. Ko se bo povernul sopet mir, bo s krepko roko poprijel iskreni knez začeto delo. — Naj bi mu šlo po sreči in brez ovér!